

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med dette lovforslag er at styrke dyrenes stilling i samfundet. Lovforslaget, der indebærer en række væsentlige forbedringer i forhold til den gældende dyreværnslov, skal sikre, at lovgivningen bliver bragt i overensstemmelse med de krav, som man i dag på baggrund af praktiske erfaringer og forskning inden for området må stille til behandlingen af dyr. Endvidere skal lovforslaget skabe grundlaget for, at Danmark kan tiltræde den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr og gennemføre de rekommandationer, som er vedtaget inden for rammerne af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

For at forbedre muligheden for at varetage de dyreværnsmæssige hensyn, som ønskes tilgodeset ved lovforslaget, foreslås det, at der gives justitsministeren bemyndigelser til administrativt at fastsætte nærmere angivne regler til beskyttelse af dyrene. Herved åbnes der mulighed for, at reguleringen på dyreværnsområdet løbende kan tilpasses såvel den praktiske udvikling inden for landbrug og kæledyrshold som nye forskningsresultater af betydning for vurderingen af dyrevelfærd.

Ved folketingsbeslutning af 30. maj 1990 om lovgivning på vildtområdet pålagde Folketinget regeringen at fremsætte lovforslag i folketingsåret 1990-91 om en dyreværnsmæssig forsvarlig lovgivning på vildtområdet efter nærmere angivne retningslinjer. Nærværende lovforslag indeholder hjemmel for justitsministeren til administrativt at fastsætte regler angående opdræt af vildt.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1154/1988 afgivet af Dyreværnsudvalget.

Justitsministeriet har ved udformningen af lovforslaget tilstræbt at undgå regler, der indebærer en unødigt bureaukratisering af dyreværnsområdet, ligesom man ikke ønsker at stille forslag, der pålægger det offentlige eller borgerne udgifter, der ikke står mål med de dyreværnsmæssige fordele.

2. Lovgivning på dyreværnsområdet

Danmark fik sin første dyreværnslov i 1916, lov nr. 152 af 17. maj 1916.

Loven bestod i det væsentlige af bestemmelser om straf for dyremishandling, bestemmelser angående tvungen aflivning af syge eller tilskadekomne husdyr, en henvisning til lovgivningen om dyreforsøg og en bemyndigelse til udfærdigelse af administrative forskrifter angående dyrs transport, slagtning eller deres behandling i anden særlig retning. De eneste forhold, der var direkte reguleret i loven, vedrørte forsvarlig behandling af heste og transport af levende fisk.

Med hjemmel i loven blev der udfærdiget 5 bekendtgørelser. Heraf er bekendtgørelse nr. 187 af 7. august 1936 angående kontrol med rovdyr og visse større dyr og bekendtgørelse nr. 246 af 9. juli 1938 angående brug af Halsbånd ved dressur af hunde fortsat i kraft.

1916-loven afløstes i 1950 af den gældende dyreværnslov, der med senere ændringer (lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983) er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Baggrunden for, at man i 1950 gennemførte en ny dyreværnslov, var ændrede produktionsformer inden for landbruget og et ønske om at tilnærme den danske lovgivning til lovgivningen i de omkringliggende lande, hvor dyreværnslovene var mere udførlige end den danske. At loven blev så udførlig, som tilfældet er, skyldtes også, at man fandt det rigtigst at give mere detaljerede bestemmelser i selve loven frem for i administrative forskrifter.

1950-loven bygger i det væsentlige på 1916-loven, således for så vidt angår de helt grundlæggende generelle regler (§ 1 og § 2) om, at dyr skal behandles forsvarligt, men den er blevet udvidet med en række detaljerede forskrifter, der regulerer de områder vedrørende omsorgen for og den forsvarlige behandling af dyr, som man dengang opfattede som de væsentligste dyreværnsproblemer. Disse regler afspejler således forholdene omkring 1950 inden for landbrug og fiskeri. Samtidig foretog man en stramning af en række af de allerede gældende forskrifter.